

Høringsutale i samband med småkraftutbygging i Fjærland.

Jeg vil komme med noen kommentarer i forhold til generell småkraftutbygging i Fjærland og spesifikt i forhold til Tverdøla i Supphelledalen.

Vi som bor i Fjærland og har vårt virke her i området, vet hvor flott og unik denne bygda er. Vi vet også om de utfordringene som vi møter i hverdagen med tanke på klima og røff natur. I generasjoner har vi tatt vare på denne bygda. Dyrking av jord og beiting av utmarka. Trusselen har de siste årene har vært at større områder i bygda vår har blitt båndlagt med tanke på tradisjonell drift. Nasjonalparker og de såkalte randsone som til en viss grad hindrer oss i å gjøre oss nytte av eieendom og utvikling av nytt livsgrunnlag for en videre bosetting. Klima i Fjærland er noe helt annet enn bare 30- til 40 km herifra. Kort vekstsesong og begrensninger i hva kan dyrke her. Skal et samfunn ha mulighet til noe utvikling trenger vi kreativitet og muligheter. Etter at Fjærland fikk vei både nord og sørover tok vi ansvar. Norsk Bremuseum ble en realitet. Dette skulle ikkje bare være et flott tilbud til turister, men det ga oss også muligheten til å kanalisere ”masseturisme” og den ”stille turismen.” Dette må vel kunne sies å være med på å forvalte naturen vår og de verdiene den gir både oss og de tilreisende.

Når det gjelder Tverdøla i Supphelledalen vil jeg trekke fram at dette er en redusert utbygging i forhold naturen sjølv, nasjonalparken, friluftsliv og bosetting. På eiendommen vår har vi mange utfordringer med tanke på endringar i naturen. Det gjør også at vi til tider må endre på hvordan vi forvalter vår eieendom. I dag deltar vi en samdrift med tre andre brukere og vi leier ut saubeite i dalene. Dette for å holde jorda og naturen i hevd. Dette gir oss så godt som ingen inntekt. Målet blir å holde naturen i hevd for kommende generasjoner.

Steinraset i 2004 gjorde til at det ble store endringar i landskapet og ga oss nye utfordringer, både positive og negative. Elva er tryggere og faren for snøras som kan komme mot bebyggelsen er redusert. Raset har også forårsaket fleire senskader. Vannet i gamle bekker og i grunnen har funnet nye veier, noe som har kostet tid og penger.

Stort sett ser vi det som positivt at turister og folk knyttet til frilftsaktiviteter i nasjonalparken bruker naturen saman med oss. Det er bare det at skal noen kunne bruke og nyte bygda vår, må noen også bo der og stelle den.

Det er vondt å oppleve at tur- og frilftsfolk skal ha en høyere prioritet enn vi som bor her. Mulige rødlistede arter i naturen skal også prioriteres framfor folk som bor i området.

Vern av natur er en nødvendighet, men den kan vernes med tanke på mangfoldet i området. Det er fleire eksempler på store verneområder på kloden vår som omfatter også bymiljøer, gruvesamfunn og annen virksomhet.

Jeg mener at vi har presentert en nøktern utbygging som ikke skal være skjemmende og som samtidig støtter opp under videre bosetting.

Med hilsen

Per Chr. Liseter
6848 Fjærland